

Molt benvolguts:

Novament amb tots vosaltres, ni que sigui per mitjà d'una nova "carta de comunió", tot esperant que aviat ens serà possible retrobar-nos novament, almenys amb alguns, a Montserrat.

Les comunitats benedictines –i les que segueixen sant Benet (cistercenques, etc.)– tenim el costum de llegir cada dia un fragment de la Regla de sant Benet; ell mateix, en certa manera, ho prescriu (66,8). El tenim, el text, distribuït per cada dia de manera que el llegim sencer durant 4 mesos, 3 vegades cada any. Aquests dies, d'ençà del primer de maig, estem llegint el Pròleg, que acabarem dissabte. Ja sabeu que aquest Pròleg és una peça magistral –paraula que ve del llatí *magister*, és a dir mestre–, que, en paraules de l'abat Cassià, "no és una introducció abstracta a un text jurídic, sinó una de les pàgines més profundes i atractives de la Regla". Us convido a rellegir-lo i, si en teniu l'ocasió, a llegir i assaborir el comentari que hi fa l'abat Cassià mateix en el llibre que probablement teniu tots ("Regla de sant Benet, amb glosses per a una relectura de la Regla benedictina", pp. 9-14 i 155-160). Recordeu allò que us dic tan sovint, que encara que la Regla i els comentaris mateixos de l'abat es refereixin sobretot a monjos no us ha de costar gens trobar-hi, pouar-hi, ensenyaments valuosos per a tota vida cristiana, tal com afirma l'abat Cassià mateix: "...pot ser font de vida autèntica... no sols per als monjos sinó per a molts homes i dones que cerquen d'aprofundir la dimensió contemplativa i comunitària necessària per a desenrotllar com cal tota vida humana que aspiiri a l'autenticitat i a la plenitud" (p. 154). Em plau, ara, de subratllar-ne ben simplement uns pocs mots que, entre molts d'altres, ens suggereixen horitzons amples de reflexió:

1) *Escolta* (v. 1): Estar atent a la veu de Déu és un tema comú de cap a cap de la seva Paraula (Dt 6,4-9; Is, 51,7; Sl 50,7; 81,9; Ap 3,20; i tants i tants d'altres). Però és que també nosaltres demanem a Déu que ens escolti, com si no ho fes permanentment! D'això darrer els salms en van plens (4, 6, 55, 64, 119, 143, i moltíssims altres). Sense oblidar que escoltar Déu comporta escoltar el qui tenim a prop, estar-hi atent, tal com sant Benet ho recorda ben sovint.

2) *Pregària* (v. 4): tot és do, tot és gràcia; podem tenir bons desigs, bons propòsits, però ens cal saber que només Ell, Déu Trinitat, ho durà a terme si així ens convé. La pregària demana humilitat, confiança (vv 29-32 i 41). Pregària de petició? Sí, és clar; però també, i sobretot, pregària d'acció de gràcies, de lloança. Els salms en són una autèntica escola, fins i tot de la pregària de queixa (88, per exemple). Sant Benet no fa cap tractat de pregària, però sí que ens en suggereix algunes actituds bàsiques (cc 19, 20, 52 i en algun altre).

3) *Córrer* (vv. 13, 44 i altres): amb aquest mot o d'altres de semblants com deler, aixecar-se, avançar-se, afanyar-se, progrés... sant Benet no fa sinó estimular a viure aquella actitud tan evangèlica pròpia del deixeble de Jesús (Mt 4,20; Lc 1,39; 19,5-6). Fora mandra, fora queixes, fora excuses de mal pagador; Benet vol disponibilitat, promptitud, bon zel.

4) *Escola* (v. 45): ja des del Pròleg, efectivament, Benet planteja la vida monàstica –i qui diu la monàstica diu la del cristià– com un camí, un treball, un ofici que es va aprenent en un obrador (c. 4,76 i 78), en una escola. Aquesta idea em sembla també bàsica, diria que fins i tot per a tota vida humana que vulgui ser madura. Humanament, cristianament, ens anem fent; mai no som acabats, mai no rebem un títol o un diploma final, sempre ens hem de sentir –perquè ho som, jo i també els altres– deixebles, aprenents, novicis (fins postulants i tot!), per més que hàgim fet l'oblació o la professió. També experimentar la feblesa, la incoherència, l'error, és font de creixement. Fora l'autocomplaença, doncs, però també fora tot desànim.

I ara, com sempre, alguna informació:

1) I començo dient-vos que ahir (escric aquesta notícia dilluns) va morir la nostra germana oblata Mercè Soley Puig, de Granollers. Havia nascut el 1933 i va fer l'oblació en la Gaudete del 2003. La Mercè va començar a sofrir Parkinson fa uns 3 anys, cosa que l'anava debilitant molt; però ha estat darrerament, fa pocs mesos, que se li va diagnosticar un greu tumor que ha evolucionat amb gran rapidesa. Molts la deuen recordar: dona piadosa, amb caràcter, vivia amb convicció la seva fe i l'oblació benedictina. Preguem per ella i per les seves dues filles, amb qui he pogut parlar fa pocs dies i ahir mateix; i també pels seus dos nets, que viuen la mort de l'àvia des de l'estranger (l'Aïda, que alguns recordareu perquè col·laborava al santuari i havia vingut en el viatge d'estiu a Cantàbria, i amb qui vaig parlar també ahir, viu i treballa de fa anys a Malta). La cerimònia exequial serà demà, dimarts, a 2/4 de 10 al tanatori de Granollers.

2) Com ja sabeu ha calgut anar suspenent les diverses activitats previstes per als primers mesos de l'any, inclosa la trobada en el diumenge Laetare. Malgrat que la normativa és força més laxa a partir d'avui mateix dia 9 –alerta, però: el risc de contagi continua!– ha semblat prudent suspendre encara, com ja suposeu, l'excursió de primavera prevista per a aquest dissabte vinent dia 15.

3) Però sí que veiem possible dur a terme la **primera “jornada d'estudi” el dissabte dia 29 a Montserrat**. És una novetat d'enguany, com ja us explicava en la carta del desembre passat: un dissabte dedicat intensament (3 conferències i treball personal) a un sol tema. Ja us comunico el d'aquest dia: **el Salteri**, que tant important és en la pregària litúrgica. Els conferenciants seran dos especialistes: la germana Olga Nicolau (priora del monestir de Sant Benet) i el pare Ramon Ribera, que malgrat estar encara en període de recuperació ha acceptat la petició sempre que aquell dia s'hi vegi amb cor. La jornada començarà a les 10 i preveiem acabar a 2/4 de 6 o poc més tard. **És del tot necessari que tothom porti la Bíblia**. Les conferències es podran seguir també per internet, com ja hem fet en alguna altra ocasió. Tant els qui penseu ser a Montserrat com els qui penseu unir-vos-hi de casa estant cal que us hi inscriviu (Maria Masats – mariamats@gmail.com / 615460073) preferentment entre els dies 17 i 21; també als qui ho seguireu per internet se us demanarà una aportació econòmica. Dues remarques, encara: aquest dia 29 el nostre germà Pius celebrarà els 50 anys de professió monàstica i renovarà els seus vots dins de la conventual, que presidirà el pare abat. Qui desitgi arribar a l'hostatgeria el dia abans o quedar-s'hi fins diumenge cal que ho demani directament a l'hostatger (607201664 o el general de Montserrat: 938777766). Com en d'altres activitats dels Oblats podeu convidar-hi, presencialment o virtualment, qui cregueu que pot estar-hi interessat.

4) Enguany tocava fer, en la Laetare, elecció d'una nova Junta. Atès, però, que no vam poder fer l'Assemblea la Junta actual va decidir traslladar l'elecció a l'any vinent.

5) I aquests són els textos que us adjunto aquesta vegada:

- * un text ben bonic i suggeridor del filòsof Francesc Torralba: “Dignificar la vellesa”;
- * el Missatge del papa per a la Jornada mundial de la Pau d'enguany;
- * unes breus reflexions que, a petició d'un senyor de Solsona, vaig escriure fa pocs anys entorn dels Misteris del Rosari. M'ha semblat que podien ser de l'interès almenys d'alguns de vosaltres ara que el papa Francesc ha promogut aquesta pregària devocional per a cada dia de maig des de santuaris d'arreu del món, un dels quals serà Montserrat concretament el dia 22 a les 6 de la tarda.

Us desitjo unes bones solemnitats de l'Ascensió i, sobretot, de la Pentecosta amb què clourem el temps pasqual (però recordem que el goig pasqual no el cloem mai!)

Ben fraternalment, i amb el desig de reveure'ns,
Jordi Castanyer.